

Fam. G.H. Nijland
Los Rosales 210
Ayacucho
Perú

Rondzendbrief 3
mei 2008

Beste gemeenteleden in Alblisserdam, Benschop, Genderen, 's-Hertogenbosch, Jaarsveld, Meteren en Est, Ridderkerk, Rijssen, Wapenveld, Zwijndrecht of waar u/jij ook maar wonen mag, familie en vrienden,

Vanuit een Ayacucho, wat koude tijden meemaakt in deze maanden, willen we jullie allen hartelijk groeten en graag weer het één en ander vertellen over ons wonen en werken hier in dienst van Gods Koninkrijk.

Wat de koude tijden betreft: Velen zullen bij het horen dat de stad Ayacucho op een hoogte van 2761 meter ligt, denken dat het er altijd koud is, maar de meeste maanden van het jaar staat de zon er te branden en heb je geen jas of trui nodig. Maar de temperaturen zijn flink gedaald. Te laat haalde ik de trui voor de dag, dus een griep, die ik nog nooit meegemaakt had, deed ook in deze koude tijden een geslaagde greep naar mij.

Maar ook op SELA (het Seminario Evangélico de Los Andes) maakten we 'koude tijden' mee: Op 17 maart jl. zouden de lessen van dit schooljaar beginnen. Een paar dagen van te voren zeiden twee docenten, die niet met de leiding wilden praten, tegen me dat ze niet weer zouden komen. Waar haal je dan zo gauw vervangers vandaan? Toen die op korte termijn gevonden werden, leek 'de brand geblust te zijn'. Binnen een maand echter begonnen de studenten te klagen over de nieuwe docenten, na nog een maandje van geduld, was voor de studenten de maat vol: Er moest wat veranderen en ze vroegen of de docenten die zich teruggetrokken hadden niet weer les zouden kunnen gaan geven.

Toen moest er gesproken worden tussen de leiding van SELA en de twee docenten. Aan onze huistafel vond dat plaats, dat was een 'koude tijd', want zoals bij de meeste conflicten 'lag de waarheid in het midden' of anders gezegd, 'lag de schuld niet aan één kant van de lijn'.

God gaf ons Zijn leiding om samen te ontdekken dat in het verleden er teveel dingen, die niet goed gingen, die niet juist werden gezegd, die

niet constructief waren, gewoon werden verzwegen. Dat werd ook wederzijds erkend en beleden en toen was de weg open om elkaar te omhelzen, vergeving te vragen en te zoeken naar een invulling van een nieuwe weg om samen verder te gaan.

Het schooljaar begon in maart met voor de eerstejaars een toelatings-examen, gevolgd door een gesprek. 16 jongeren meldde zich, ze werden allen toegelaten en nu, twee maanden later, zijn er nog 13 over. Ik mag van hen de mentor zijn en dat is werkelijk een boeiende taak waar ik dagelijks van geniet, want het is een geweldige groep. Ook een gemengde groep: Onder anderen maken er rasechte Presbyterianen en overtuigde leden van Pinksterkerken deel van uit. Nou ja, dan heb je als je samen de Schriften open doet, heel veel wat bindt, maar ook al gauw iets, waarover de gedachten verschillen. Dus gesprekken zijn er zo, ook vanwege het feit dat sommigen eerst spreken en dan pas denken en ook vergeten dat spreken begint met eerst naar iemand te luisteren. En dan niet alleen naar zijn of haar woorden, maar ook naar de motieven die daar achter zitten. Het is een voorrecht om met deze jongeren een weg van vorming te mogen gaan.

Sinds de vorige rondzendbrief zijn we ook nog buiten SELA met jongeren in aanraking gekomen. Dan was het verheugend in Kimbiri en in Ayacucho bijeenkomsten te hebben voor zondagsschoolpersoneel en daar dan meer dan 70 of meer dan 50 jongeren aan te treffen. Tussendoor was er een 'koude tijd' in Tambo, waar tijdens de lessen voor zondagsschoolpersoneel een handjevol mensen aanwezig was, maar waar als het etenstijd werd de zaal volstroomde...

Maar het bijbelinstituut in Huanta, een uurtje rijden van Ayacucho, was weer een verademing: Daar waren meer dan 50 jongeren aanwezig die de maand februari (als ze zomervakantie hebben) gebruikt hebben om weer een aantal cursussen te volgen. En ook in San Francisco (in het oerwoudgebied) volgden in het Emmanuel bijbelinstituut een groep van 15 jongeren weer cursussen.

We hopen u en jou, mede door wat we tot nu geschreven hebben, er te van overtuigen dat God bezig is met Zijn werk, ook onder de jongeren van Perú. En het is bemoedigend om in de lessen, in de gesprekken klassikaal of persoonlijk, te horen en te voelen: De Heere God gaat nog door met Zijn werk. Daarmee ook Zich trouw betonende aan Zijn beloften.

Nog een aantal nieuwtjes m.b.t. mensen die op onze weg gebracht werden.

Pastor Jorge Huamán

Jorge Huaman is een jongeman van 29 jaar. Hij werkt als predikant in Llochegua, een dorpje in de Selva, het oerwoudachtig gebied 'achter' Ayacucho. Het is een persoon die zijn werk in het Koninkrijk van God heel erg serieus neemt. Door het bezoeken van een man die TBC had is hij ook besmet geraakt. Toen we hem tegen kwamen was hij dan ook heel erg ziek. Er moest acuut ingegrepen worden om zijn leven te redden. Gerrit heeft hem dan ook gelijk mee genomen naar Ayacucho. We hebben hem met liefde in huis genomen. Er zijn in Perú via de staat gratis zorgprojecten te volgen m.b.t. TBC. Jorge moest elke morgen naar het ziekenhuis voor medicijnen. Een keer per maand moesten er foto's gemaakt worden, ook kreeg hij regelmatig speekselonderzoek. Erg belangrijk was gezonde voeding. Die strijd ging Ria aan. In het begin was het best wel moeilijk voor Jorge, al dat vreemde eten. Maar na twee maanden was hij zeker 10 kilo gegroeid. Toen was hij er aan toe om

weer naar huis te gaan. Het programma wat hij in het ziekenhuis volgde kon ook in zijn dorp doorgaan. We hebben samen God gebeden om over zijn leven te waken. En zo is hij na drie maanden weer naar zijn gemeente gegaan.

Trouwdag van Rosalia en Eleazar

In een vorige brief hebben we geschreven over Rosalia, m.b.t. haar hartoperatie. Na de operatie is Rosalia erg opgeknapt en het gaat heel goed met haar. Op een gegeven moment zijn we als peetouders gevraagd voor haar huwelijk, wat op 11 april was gepland. We hebben dat in dankbaarheid geaccepteerd. Het is voor ons en voor Rosalia en Eleazar een geweldige dag geworden. We kijken met dankbaarheid terug en danken de Heere God voor zoveel weldaden aan ons bewezen. Wilt u weten hoe die dag verliep, kijkt u dan op onze webpagina (www.familie-nijland.eu), daar staat die dag uitgebreid beschreven.

Mi casita Peruvian Hope

Voordat Ria naar Perú vertrok, was het haar droom om iets te kunnen doen voor de kleine kinderen van Perú. Deze groep heeft het soms al

heel erg zwaar door allerlei omstandigheden. Eenmaal in Ayacucho aangekomen werd dit verlangen alleen maar bevestigd door het zien van kleine kinderen die met mama mee moeten naar het werk en dan op allerlei manieren de dag door moeten zien te komen. Je ziet bijvoorbeeld op de markt kinderen in dozen onder de kraam, op een zak met aardappelen of in een karretje liggen. De moeder is aan het verkopen of aan het werk. Ze kan op die manier niet voldoende op haar kind letten. Er zijn gevallen dat het kind werd gestolen, voor wie weet wat. Daar wordt een kind toch niet voor geboren? Daarom is Ria samen met een vriendin hier in Ayacucho een kinderdagverblijf aan het opzetten. De officiële papieren zijn rond, het huis zijn we aan het klaarmaken voor de kinderen. Ria gaat een cursus volgen wat betreft baby- en kinderstimulatie. Ook hierover staat meer geschreven op onze webpagina.

Op 1 april is onze zoon Elbert in Peru aangekomen

Nee dit is geen 1 april grap, hij is heus hier bij ons in huis. Elbert had als studie antropologie gekozen, maar gaandeweg kwam hij erachter dat dat toch niet was wat hij wilde. Omdat hij zeker was dat hij ging veranderen, kwam het beter uit om te stoppen met de vooropleiding en in het nieuwe seizoen weer te beginnen. Toen waren we het er snel over eens dat het dan wel heel fijn zou zijn voor ons allen, dat hij enkele maanden hier bij ons zou zijn. Dus kwam hij 1 april aan. Hij krijgt nu elke dag Spaanse les van Ria. Daar hij heel makkelijk leert kost dat niet al te veel moeite. Hij snapt na een maandje al heel wat van wat er gezegd wordt. Waarom hij Spaans leert? Misschien wel twee redenen: Hij wil graag toerisme gaan studeren en dan komt hem het Spaans ten goede. En hoe zou hij, geboren in Peru, nu een Peruaan kunnen zijn die geen Spaans spreekt?

Aardbevingsgebied Chincha

Ook via deze weg willen we een ieder die via de GZB met een gift de hulpactie in het aardbevingsgebied heeft gesteund heel hartelijk bedanken. U en jij kunnen er van overtuigd zijn dat er met uw en jouw bijdragen veel gedaan kon worden. In de meest kritische momenten konden hongerige monden gevoed worden. Nu is dat allemaal niet meer nodig. De mensen koken zelf weer eten. De mannen zijn weer naar hun werk en zodoende is er weer inkomen. Wel hebben we als onderdeel van het project enkele sojamelkmachines gekocht en geïnstalleerd bij enkele mensen. Dat project loopt goed, de mensen lusten de sojamelk

graag. We hopen hierin nog iets meer voor de mensen te kunnen doen en hopen zo het project af te kunnen sluiten. Op de website (www.familie-nijland.eu) staat veel te lezen en zijn ook foto's te vinden. We laten Juan Carlos Maldonado, een predikant, die nauw bij de uitvoering van de hulpverlening betrokken was, ook zelf iets hierover vertellen. Hij schrijft het volgende:

Chincha Alta, 8 mei 2008

Genade en vrede:

Nadat we de beproeving van de aardbeving van 15 augustus 2007 waren doorgekomen, willen we in overeenstemming met Romeinen 8:28 onze God dankzeggen voor alle dingen die meegewerkt hebben ten goede. Onze stad werd tot op haar fysieke en geestelijke grondvesten bewogen en dat liet ons de hand van God zien, die ons steunde door de solidaire hulp van de christelijke kerk.

Zo deed ons God pastor Gerardo Nijland en zijn echtgenote Ria en broeder Gustavo Fonseca, leden van de Presbyteriaanse Kerk van Perú kennen.

We zijn zeer dankbaar voor de hulp die jullie als gemeenten in Nederland stuurden voor de bewoners van de districten Tambo de Mora (Canchamana), Grocio Prado (San Benito), Chincha Alta (El Tigre y Donayre), Chincha Baja (Canyar), Pueblo Nuevo (28 de Julio) en andere plekken.

De hulp bestond uit: Plastic om grote tenten te maken, plastic tonnen voor water, voedsel, Bijbels. Verder noem ik ook de aandacht voor 1000 kinderen in Tambo de Mora tijdens het Kerstfeest: Tevreden en dankbaar namen ze deel aan het bijzondere programma en kregen hun chocolademelk, een cadeautje en bijbelmateriaal. Ook konden er vakantiebijbelclubs gehouden worden met de kinderen van Tambo de Mora y El Tigre, in samenwerking met jongeren van de Presbyteriaanse Kerk uit Lima. Het project van de sojamelkmachines noemen we ook. Met dit project verbetert de kwaliteit van het voedsel van de bevolking en bovendien geeft het werk aan verschillende arme mensen.

Mede door deze hulpverlening in verschillende districten van onze stad zijn er in Tambo de Mora, San Benito en El Tigre groepen / bijbelkringen ontstaan, die we als Kerk (Centrum voor gezinsontwikkeling 'Vida en Cristo' - Leven in Christus) bezoeken. In andere districten zijn deze groepen nog niet en het ontbreekt ons aan leiders, maar we geloven dat

op Gods tijd daar ook groepen gevormd kunnen worden. We zijn er van overtuigd dat onze goede God het was die deuren voor het Evangelie heeft geopend en dat u de brug bent geweest waarover de sociale en geestelijke hulp naar onze stad is gekomen en we willen daar onze hartelijke dank voor uitspreken.

De aardbeving dwong ons als kerkelijke gemeente een terrein te zoeken om bij elkaar te komen, want het gehuurde kerkgebouw en de gehuurde pastorie waren onbewoonbaar geworden. De hand van de Heere zorgde er voor dat we een terrein vonden en dankzij uw bijdrage konden we een betonnen vloer van 280 vierkante meter leggen, waarop verschillende activiteiten van de kerk plaats kunnen vinden.

Nogmaals hartelijk dank voor al uw en jouw liefde en zorg.
Juan Carlos Maldonado Reynaga

Voor wij deze rondzendbrief afsluiten willen we eerst een ieder hartelijk bedanken die ons in de achterliggende maanden een teken van meeleven heeft gestuurd. We hebben ze ontvangen uit alle delen van

Nederland, zowel van kinderen als van hoogbejaarde personen, die zich beiden bij het zendingswerk betrokken weten.

Nogmaals, dat meeleven doet een mens altijd goed, zeker in 'koude tijden'.

Zaken waarvoor jullie met ons mogen danken en bidden:

- De (terugkerende) docenten van SELA
- De (13 nieuwe) studenten
- Voor de overige punten in deze rondzendbrief genoemd

Ontvangt allen de hartelijke groeten van:

Ria, Gerrit en Elbert Nijland

Adres: Los Rosales 210, Urb. Jardín, Ayacucho, Peru

Telefoon: (0900 1544 - als je dit nummer eerst kiest, bel je goedkoop)
0051 66 32 95 43

Mobiel: Mobiel zijn we te bereiken onder de vernieuwde nummers:
0051 66 966 68 60 50 of 0051 66 966 94 01 66 (Gerrit) of 0051 66
966 61 76 40 (Ria)

Skype: gerrit.nijland

E-mail: ghnijland@live.nl of rianijland@hotmail.com

Website: www.familie-nijland.eu

COLOFON

Gerrit en Ria Nijland zijn in 2006 door de GZB vanuit de Hervormde gemeenten te Meteren en Est uitgezonden naar Peru. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. **Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!** U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken voor het werkersfonds van Gerrit en Ria of voor andere onderdelen van het wereldomvattende werk waarbij de GZB betrokken is. **Het gironummer is 28016.** We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

